

Steen: Under Finanslovens første Behandling i Fjor rettede jeg en Henstilling til den daværende Minister for offentlige Arbejder gaaende ud paa, at Statsbanerne af den rimelige og efter min Opfattelse forstandige Pladsfordeling, man var kommet ind paa ved Bygningen af Store Bælts Færger „Korsør“, vilde drage den Konsekvens ogsaa at lade disse Regler for 3die Klasses Passagerer gælde i de gode, brugbare, noget ældre Færger, der er i Drift, og som man maa regne skal anvendes endnu en Aarrække. Jeg fik af den daværende højtærede Minister paa denne Henvendelse et af de sædvanlige ministerielle Orakelsvar, som man af skiftende Ministerier saa let kan opnaa, og som for mig har en svag Duft af det Kontor, hvor de er tilvejebragt, og Svaret bestod i en Forklaring om, at det ene Dæk var saa og saa mange Meter i Længden og det andet saa og saa mange Meter i Bredden. Hvis det var det, der havde interesseret mig, kunde jeg endelig have skridtet det af selv en Gang, naar jeg sejlede over.

Indholdet og Svaret var, at det kunde Statsbaneledelsen ikke indlade sig paa, det ønskede man ikke at efterkomme. Svaret var jo et Afslag, men de Grunde, man gav, var mig uforstaaelige. Jeg blev derfor glædeligt overrasket i Forsommeren, da jeg erfarede, at man alligevel var kommet i Tanker om, at det kunde vistnok lade sig gøre, og havde iværksat den Ordning, som jeg i Fjor tillod mig at henstille blev iværksat. Man har nu prøvet Ordningen i den forløbne Sommer, og den har været til stor Glæde og Tilfredshed for de mange, der i Sommerferien har haft Lejlighed til at foretage en Rejse, og jeg tør paastaa, at Ordningen ikke har været til Gene for nogen.

Derfor vil jeg gerne overfor den nuværende højtærede Minister udtale min Paaskønnelse af den lille Reform, der her er gennemført, og det er muligt, at jeg derved af en lang Række Finanslovtalere gennem Aarene bliver den første, der har haft et anerkendende Ord tilovers for de danske Statsbaner; det har jo i Regelen været Kritik, der lød, og det har ogsaa været en Kritik, der var velbegrunder. Men Ret skal være Ret, ogsaa for Statsbanerne: de har i den senere Tid bestræbt sig for at være lydhøre overfor berettigede Krav fra Folkerepresentation og Publikum, det vil i hvert Fald jeg gerne indrømme, og fortsætter de paa den Linie, følger jeg mig ogsaa overbevist om, at de vil opnaa det, som de hidtil i saa høj

Grad har savnet: den Sympati hos Publikum, der er en Betingelse for, at ogsaa denne Forretning før eller senere kan opnaa en rimelig Rentabilitet.

Opmuntret af denne Lydhørhed overfor min tidligere Henstilling har jeg ogsaa een at gøre i Aar, og den gælder Forholdene ved Strib. Da vi her i Rigsdagen i 1924 vedtog Forslaget om Lille Bælts Broen, opstod der for Strib det Spørgsmaal, hvorledes dens Forbindelse med Omverdenen skulde blive, naar en Gang Trafikken bliver ledet fra Middelfart over Snoghøj til Fredericia, altsaa uden om Strib. Det blev den Gang paalagt Ministeren for offentlige Arbejder at stille Forslag om en Ordning, senest 1 Aar før Lille Bælts Broen blev taget i Brug.

Af uforudsete Grunde, altsaa Grunde, man den Gang ikke regnede med, men som nu er blevet omtalt af andre Talere under denne Finanslovdebat, trækker Arbejdet stadig i Langdrag, og dette skaber for Stribs Vedkommende en Usikkerhed, der virker hemmende for Planlæggelsen af alt muligt derovre, og som i det lange Løb virker utaaaleligt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt nu at faa dette Spørgsmaal klaret. Jeg henstiller ikke, at Spørgsmaalet tages op til Overvejelse, for det er der rettet Henstillinger om saa tidt, og det foreligger der ogsaa en Række Løfter om, men jeg henstiller, at man nu træffer en Afgørelse. Det kan Statsbanerne efter min Opfattelse gøre, uden at der foregribes noget derved, og uden at det paa nogen Maade kommer til at koste Statsbanerne noget, og det vil overfor Befolkningen være en Indrømmelse, som vil blive paaskønnet.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister. Den højtærede Kirkeminister har en Gang i Sommer fremsat en Udtalelse, som har vakt megen Opmærksomhed og ogsaa har foraarsaget noget Tilløb til Modstand. Det var Udtalelsen om, at han nu ønskede at gøre et Forsøg paa at realisere den Tanke, han allerede gav Udtryk for i sin forrige Ministertid, nemlig, hvor Mulighed derfor indtraadte, at foretage en Sammenlægning af de mindste Præsteembeder — der er nævnt Tallet 100.

Naar der paa Grundlag af de Planer, den højtærede Kirkeminister saaledes nærer, er skabt den Uro, der faktisk er skabt, og man har set Udslag af en Modstand derimod, skyldes det efter min Opfattelse i nogen Grad, at den højtærede